

Kmetijske in rokodelske novice.

Na svetlobo dane od c. k. kmetijske družbe.

Tečaj III.

V sredo 21. Velkitravna. 1845.

List 21.

ISKRE

pri

vmestjenji visokočastitljiviga gospoda, korarja

JANEZA KERST. NOVAKA

v čast vodstva Ljubljanske duhovšnice

po Njih Prezvišenosti

premilostljivim gospodu gospodu

KNEZU-ŠKOFU LJUBLJANSKE ŠKOFIJE

ANTONU ALOJZIJU WOLFU

v znamenje ponižniga spoštovanja in dolžniga počesjenja

od

bogoslovcov c. k. učiliša v Ljubljani 16. Velkitravna 1845.

Srečne ovce in ovčice,
Ki Pastir jih modri vodi,
Pot svetosti in resnice
Vselej sam pred njimi hodi;

Ki v nesreči in v sreči
Braní, ljubi jih enako,
Zanje breme tud nar večí
Je volján nositi vsako;

Ki mu vselej skerb je mila,
De b' ovčica se ljubljena
Mu iz čede ne zgubila,
Ne zašla nikolj nobena.

V Tebi ta c' ga, **Knez!** spoštuje
Množica hvaležna Tvoja,
Take skerbna podaruje
Nam pastirje roka Tvoja.

V britki žalosti po zgubi
Miloserčniga Skerbnika,
Nadomestit' ga obljudi
V Novim Milost prevelika.

S čim Ti hočmo vračevati
Vse dobrote neštevilne?
S čim se vredne skazovati
Za milosti preobilne?

Eno nam je dopušeno,
To voljni smo vsi storiti:
„Tvoje voljo prečešeno
V Namestniku spolniti.“ —

Sprejmi torej pod peróti,
Vredni Vodja! nas — krepósti,
Vodi nas po srečni poti
V previdni Svoj' modrosti.

H timu cela družba zbrana
Te pozdravi — svojga Očeta,
V sercu, v duhu biti vdana
Ravnoserčno Ti obeta.

Vodi nas k studencu luči,
Kjer se duh krepost' napaja,
Nas stezé iskati uči,
In željene ključe raja;

De poklicu svojmu vgodni
Stop'no v Svétiga svetišèe,
Delat serčni in svobodni,
Kar Gospoda volja iše.

Zhbelarstvo.

In tenui labor; at tenuis non gloria.
Virg. G. I. 4. v. 6.

Pretezhena sima je gotovo rep hudo savijala;
pobrala nam je mnogo ljudi, in sapuštila tudi per

zhbelah dofti merlizhev. Redki fo per naf na Šhta-
jerfkim polni zhbelnaki, in pogofto jih je zhiſto
prasnih viditi.

Zhbelar, kterimu fe je tudi enaka sgodila,
gré 27. dan Šufhza memo Št. I. nefozh na rami